

Lugos, 1900. augusztus 30. – Los Altos, Kalifornia, USA, 1978. február 6.

Vegyésszmérnöki diplomát szerzett. Katonai szolgálattétel után a balatonfűzfői Nitrokémia Rt. alkalmazottja volt, mint ilyen 1938-ban a vállalat megbízásából Brazíliába utazott robbanóanyaggyár építése céljából. 1939-től részvénytársaság cégvezetője, majd 1940-től igazgatója. 1937 őszén részt vett a Márciusi Front makói találkozáján. 1938 májusában aláírta az első zsidótörvény elleni tiltakozó nyilatkozatot. Tagja lett a Törzsökös Magyarok Tábora elnevezésű németellenes szervezetnek. 1939-től a Polgári Szabadságpárt (Rassay-párt) budapesti képviselője volt, ezért a Vitézi Szék kizárta soraiból. A német megszállás után több hónapra internálták. A különböző fegyveres csoportok, diákmozgalmak leginkább általa jutottak robbanóanyaghoz. Bajcsy-Zsilinszky Endrét 1944. november 4-én gépkocsiján ő hozta Kláraházáról Budapestre. Bajcsy-Zsilinszky egyik búvóhelye Makkay lakása volt. Kiss János altábornagyot is ő hozta Budapestre. Rendszeresen részt vett a Magyar Nemzeti Felkelés Felszabadító Bizottsága ülésein, amelyet több esetben is a Nitrokémia Rt. Nádor utcai irodájában tartottak. Az ellenállás vezérkarával együtt tartóztatták le november 22-én. 1944. december 8-án halálra, majd tízévi börtönbüntetésre ítélték. Sopronkőhidán raboskodott, ahol a fogház gazdasági hivatalában írnokként dolgozott, mígnem a deportálás elől 1945. március 28-án megszökött. Néhány napig a Kapuvár melletti Cser-majorban rejtőzött, majd elindult Budapest felé. Székesfehérvár közelében a szovjet katonai szervek elfogták, és a zalaegerszegi internálótáborba szállították. Bajcsy-Zsilinszky Endréné és Kovács Imre Vorosilov marsallnál kieszközölték szabadon bocsátását. Szovjet segítséggel Debrecenbe utazott. 1945 tavaszán a Polgári Demokrata Pártba lépett be, és a budapesti vezetőség tagja lett. Rövid idő múlva a Nemzeti Parasztpárthoz csatlakozott. 1945. június 8-án államtitkárságot ajánlottak fel neki az iparügyi minisztériumban, de nem fogadta el. 1945. június 24-étől az Ideiglenes Nemzetgyűlés Veszprém megyei parasztpárti képviselője, a véderőbizottság tagja. 1946. március 28-án elhagyta az országot. Előbb Genfben élt, majd Brazíliában telepedett le, ahol a Nitrokémiai Rt. leányvállalatának, a Quimex do Brasil-nak igazgatója volt. 1951-től a Magyar Parasztszövetség Emigrációs Szervezete választmányának tagja. 1950-ben saját tulajdonú robbanóanyaggyárat alapított, amelyet 1974-ben eladott, majd nyugállományba vonult, és Kaliforniába költözött.